

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 55. Bucquonii victoriæ, ejusque obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. dein urbem, arcemque Waiccentem
 A. C. 1621. Turcis tradidit, ut forte Cæsaris po-
 tentia pressus, promptum ab eis auxi-
 lium recipere posset. Ferdinandus igitur
 rei indignatione commotus, & Hispani
 subsidii spe animatus, Bethlenio, ceterisque
 Hungariæ rebellibus bellum indixit, quod
 ut auspiciatius gereretur, oppignoratis
 etiam cimeliis, sumptaque ad fœnus pecunia,
 annonam pro alendis quadraginta hominum
 millibus Jaurinum, & Comorram advehi
 iussit. Setschius quoque, qui nuper a rebelli-
 bus defecerat, pacem simulans, Bethlenio
 & Turriano insidias struxit, qui ambo
 tamen tempestive admoniti periculum
 evasere.

§. LV.

Bucquonii victoriæ, ejusque obitus.

Meteran. & Han. l. c. ENIMVERO opportune in hac rerum
 vicissitudine Ferdinando Cæsari accidit
 reconciliatio ejusdem Georgii Setschii
 inter Hungariæ Proceres facile potentissimi.
 Hic enim collecto milite Alesolium
 occupavit, & Hungariæ corona potitus,
 Fillacum contendit, promotisque castris
 Vesprinum cæsis præsidiariis cepit, ac
 ipsum Gaboris Belliducem Redeium
 Ferentium captivum abduxit, dein cum
 duobus mil-

millibus Germanorum ad ipsius auxili- Sæc. XVII.
 lium submissus Bethlenium, qui cum A. C. 1621.
 quindecim suorum millibus Posonium
 versus moverat, insecutus est: mox
 etiam Bucquoius cum viginti quatuor
 Cæsareorum millibus ex Bohemia in
 Hungariam penetrans, in itinere oc-
 cupata Thebana arce accessum sibi ad
 Posoniensem urbem parabat, quam e-
 tiam die secunda Maij nullo ferme ne-
 gotio occupavit, expeditionis cursum
 remorantibus arcis præsidariis, qui
 tamen exorta inter se dissensione,
 & assidua tormentorum hostilium ex-
 plosione territi die septima ejusdem
 Mensis pariter deditioem fecere, in-
 de Bucquoius cum toto exercitu Neo-
 folium movit, ad cuius exercitus fa-
 mam Altenburgenses, & Tirnavienses
 fuga dilapsi, has urbes victori cesse-
 runt, Sopronienses vero & Schittani
 qua deditioem, qua vi fuere subjugati:
 unde liberrimus accessus Comorrianis
 & Jaurinensibus ad Cæsarianos, & his
 ad illos patebat: Nihilominus majoris
 molis erat Neosolii expugnatio, eo-
 quod Turso Comes adhuc Bethlenio
 addictus in urbem ex Hungarica &
 Transylvana Nobilitate quamplurimos
 eo immisisset: Bucquoius tamen, nil
 fortitudini impervium fore ratus, op-
 pidum, cujus præsidarios dissensione
 scissos

Sæc. XVII. scissos noverat, obsidere e minus cæpit,
A. C. 1621. valloque quam proxime ad munitionem
 perducto omnem obsessis exitum inter-
 clusit, unam tamen Carniæ portam
 tam arcte cingere haud poterat, quin
 non quatuor Hungarorum millia in la-
 borantis urbis opem innoxie immitte-
 rentur: unde obsessi horum suppetiis
 aucti, subinde in Cæsareos pabulato-
 res erupere, ac cæsis eorum nongenti-
 tis, interceptisque die vigesima septi-
 ma Junii sex navigiis annona onustis
 haud exiguam prædam reportarunt:
 Bethlenius quoque cum triginta suo-
 rum millibus Fillacum movens, Tho-
 mam Bosniakum, Stephanum Palsium
 & Horatium Ferrentium, aliosque Pro-
 ceres, qui ad Cæsaris partes transie-
 rant, in itinere deprehendit, initoque
 cum iis certamine, ad tria ipsis adhæ-
 rentium millia, ipsumque Palsium tru-
 cidavit: Bucquoius vero interim ad
 omnes casus intentus sedulo muni-
 menta lustrabat, longius tamen pro-
 gressus in Hungaros in insidiis latentes
 incidit, quos quidem a suis adjutus
 strenue repulit: die autem decima Julii
 rursus, si quis forte ad obsessos acces-
 sus pateret, exploraturus in Hungaros
 clam erumpentes offendit, quos, fu-
 gere nescius, strenue adorsus, tamdiu
 sclopetis, suoque gladio sustinuit, do-
 nec

nec a suis derelictus, ac sedecim acceptis vulneribus, & equo, cui infederat, trucidato lancea confossus gloriose occumberet: Ex his, qui eum tum comitabantur, partim cæsi partim capti fuere omnes: Cadaver autem Bucquonii, Belliducis victoriarum gloria, & invicta in Ecclesiam Catholicam, & Austriacos constantia celeberrimi die vigesima Julii non sine magno Cæsaris mærore Viennam translatum, ibidem militari pompa tumultatum est. Jam antea primum Brunæ, dein Viennæ secundis curis prodiit libellus, in quo Author ementito Constantii Peregrini nomine gloriosos Bucquonii triumphos enarrabat: alius tamen Scriptor hanc relationem Boico nomini, & Catholici fœderis copiis injuriosam fuisse ratus, eoquod omnia ferme in Bohemiæ Regno gesta tam Bucquonio quam suæ genti hic Constantius vindicasset, alium hoc anno vulgavit libellum (*), quo illius relationem castigabat: Ita virtus raro sine æmuli invidia senescit.

§ LVI.

(*) Præfatus liber hunc præfert titulum: *Constantius Peregrinus castigatus, seu Relectio itineris quadrimestris Bucquonii auctore Berchtoldo Rauchenstein. Bruggæ anno 1621.*

Hist. Eccles. Tom. LVII.

M